

TROFASTHET

Kärlekens frukt

Stigen gick vid skogens bryn
där vårvind smekte aspens blad.
Där hördes kärleksdrill i skyn,
och deras toners kör var glad.

Du minns väl, att det var just så
den kväll då solen nyss gått ner
längs stigen som vi träffats på
och aldrig ville skiljas mer.

Kärlek lyste på vår framtidsdröm
när vi ett stycke av den stigen gick.
Med armen omkring midjan ömt
en kyss på rosenkind du fick.

Livet gått i skugga då och då
men mest i strålar av vår lycka,
som då våra kärleksblomster små
fick vår enkla hemvrå smycka.

Den buketten har nu blommat ut
och sin frökorg lämnat i vår famn
för egen härd de aldrig haft förut.
Så oväntat fort allt skett, men sant.

Dagar flyktat, åren hastat fort,
mödans tid besvärar inte mer.
Blicken söker sej nu längre bort
mot framtidsmål som ingen ser.

Kärleksfullt vi tar varann i hand,
smeker ömt en murkelfårad kind,
och gläds de ouplösta band
som knöts i vårens ljumma vind.